

u advokátů ani laiků, kteří rovněž funkce správcovské zastávají.

Dále buď při tomto ustanovení uvažováno, nebylo-li by sociálně spravedlivější, aby kauce byly odstupňovány obdobně jako dosud, na př. v sídlech okresních soudů 20.000 Kč, v sídlech sborových soudů prvé instance 50.000 Kč a v Praze 100.000 Kč, nebo aby aspoň nově jmenovaným notářům byly povoleny tři roční splátky.

V čl. III. § 6 buď aspoň přibližně determinován pojem hodnot nepatrných, v odst. 2. pak buď škrtnut požadavek předběžného spolupodpisu osoby, která je oprávněna depositem disponovat (správně, která má být o každé notářově dispozici depositem vyzrozuměna), ježto tím by se účel většiny deposit zmařil. Dále buď zde doplněno, že ustanovení tato se nevztahují na směnky odevzdané notáři k protestaci.

§ 7 buď doplněn odstavcem 3 tohoto znění: Depositní knihy, jakož i zápisy do nich činěné a stvrzenky z nich vydávané jsou prosty kolků i poplatků. Důvody pro to jsme uvedli již výše.

§ 9 buď přepracován v tom smyslu, že záruky za splnění jistého účelu složené, musí být při přeložení do jiného města (ne na jiné místo v tomtéž městě) vždy předány nástupci, neboť zdá se, že ve znění osnovy není vystižena právní povaha deposita notářů, jež ve většině případů nejsou prostá deposita, která by se neztenčena a nezměněna měla vydati jiné osobě neb úřadu, nýbrž obsahují mandát neb smlouvu o dílo, kterýmž notář jest poukázán, aby určitým způsobem s úschovou naložil: na př. má platiti z trhové ceny provedení depurace prodaného objektu, zajistiti a zaplatiti poplatky převodní, daně a dávku z přírůstku atd.

V § 11 nařízená prozatímní suspense buď omezena na případy, kdy notář poruší předpisy o depotech v domě; vždyť může se státi, že depositum převezme notářův úředník nebo koncipient, a notáři to zatají. Odst. 2 buď vypuštěn, ježto nepočítá s odvislostí kandidáta od notáře-zaměstnavatele.

Čl. V. buď v zásadě přepracován a nahrazen autonomními společnými kaucemi, určenými především k dočasnému založení chybičích deposit, a teprve podružně k úhradě schodku, když by celou ztrátu nebylo možno uhraditi postihem na jmění notáře-defraudanta, dále na jmění osob za něho ručících dle čl. IV. osnovy a konečně na jeho notářské místo, v důsledku defraudace uprázdněné. Přesnou textaci tohoto článku ve smyslu těchto zásad dovolíme si navrhnouti dodatečně.

V čl. VI. § 22: do odst. 1 buď vsunut za slova »jakož i při dražbě věcí movitých« další text »a při zastupování stran před soudy a úřady«...

V čl. VII. § 25 buď škrtnut celý odst. 3.

Ostatní body vyžadují pouze stylistické úpravy a opravy některých redakčních chyb a nedopatření, jež lze provésti bez jednání až při konečné revizi.

Tento projev byl přijat jednomyslným souhlasem všech přítomných. V debatě po něm se rozvinuvší podrobil Dr. Vilímek celé kolektivní ručení v navržené formě ostré kritice a projevil nevrou věru, že pravé slovo nalezne též pravé muže v zákonodárných sborech, kteří nedopustí, aby tato mravně nedůstojná a právnímu řádu odporující ustanovení se stala zákonem. Vicepresident Dr. Dušek z Bratislavy rovněž souhlasí s předneseným projevem a ujišťuje solidaritou slovenských veřejných notářů, která je zde bezpodmínečně nutná. Jest spravedlivé, aby se nám za dobrovolně přinášené oběti dostalo náhrady, a to především přenesením veškeré pozůstalostní agendy, jakož i všech ověřovacích úkonů toliko na veřejné notáře, jak tomu bylo na Slovensku před převratem, tak, aby činnost soudů v těchto oborech byla jen podpůrná. Navrhuje, aby kauce byly valorisovány, avšak jejich dosavadní odstupňování bylo ponecháno. Toliko záruční, nikoliv uhrazovací fondy resp. společné kauce buďte regionální a autonomní. Konečně nutno bráncovati k tomu, aby tato předloha nestala se předmětem separátního zákona, nýbrž byla včleněna až do celého nového notářského řádu, jež by ostatní potřeby našeho povolání i stavu řádně upravil. (Potlesk.) Debata, která byla stále na vysoké úrovni, se dále zúčastnili pres. Dr. Lenšák, Krajiček, Dr. Rudolf, Řebík, Dr. Rezáč, Dr. Motlík, pres. Dr. Togner, který výstižně připomenul, že důvěru, které se notáři i celý stav též nelze nadekretovati nějakým zákonem nebo opatřením vlády, tu důvěru si musí každý jednotlivec získati a udržeti sám. Je třeba zdůrazniti, že zpronevěry byly a jsou všude, zejména též v řadách veřejných a peněžních úředníků, advokátů a pod., a pokud škodu z nich nehradí stát čili veškeré poplatnictvo, nehradí škodu tu nikdo. A přece nikoho ani nepadne, aby i těmito stavům bylo ukládáno kolektivní ručení,

i když jejich příslušníci požívají rovněž veřejné víry, přijímají deposita, a občanstvo je nuceno své zastupování resp. vyřizování svých věcí jim svěřovati. Poukazuje též na nesrovnalosti v praxi, kdy soud na př. bohatému statkáři provede bezplatně stotisícovou zápůjčku ze sirotčí pokladny, avšak nepatrný knihovní pořádek chudým stranám nikoliv. Dr. Vavrouch si stěžuje na nepřiměřené krátkou lhůtu k podání připomínek, ve které nelze ani osnovu pořádně prostudovati a kolegum svolati, a uvádí, že takové zatížení, jakým nám nová osnova hrozí, nebylo po celou dobu notářství ani myslite'no. Má za možnu dvoji cestu: buď bude nám řádně upravena a chráněna naše agenda, pak by bylo možno kolektivní ručení přijmouti, ovšem s náležitým limitem, nebo budeme nuceni se depositní agendy vůbec zříci, poněvadž toto hrozné zatížení a risiko bychom vůbec neunesli. Přijetím kolektivního ručení v navržené formě stala by se ze stavu notářského společenství s ručením neobmezeným, ve které by však byla společna jen passiva. Osnova není domyšlena též v tom směru, že by podporovala ukryvání majetku notářů, resp. zbavování se téhož; když však notářstvo bude zbaveno majetku, kdo převezme zajištění rodin notářů? Stát? Notářské povolání by se stalo podnikem hazardním, když by notář měl ručiti za 460 osob, které vůbec nezná. Dále navrhuje, aby nemajetným začátečníkům bylo umožněno složit kauci ve splátkách, na př. hned 20.000 Kč a zbytek ve třech ročních splátkách po 10.000 Kč, nebo aby kauce by'ly odstupňovány, jako dosud. Také dává k úvaze námět automatického vzrůstání kaucí tím, že by výtěžky musily být i kauce ponechávány, resp. při kaucovní hypotece by musil být skládan roční úrok zvláště. Taktéž poukazuje, že garanční fondy projednané loni v dubnu byly vyváženy rozšířením a zabezpečením naší agendy, a dále byly regionální podle jednotlivých zemí; při úhradě škody byl by tudíž nutný především regres na notáře z příslušné země. Příspěvky na úhradu defraudací i do záručního fondu dlužno prohlásiti za srážkové položky při dani výdělkové i důchodové, event. vrácené částky by ovšem byly předmětem zdanění. Připouští, že osnova je přeháhlená, ale je přece jen zarážející její tendence, postihující především poctivé kolegy. Doporučuje též doplněk, aby komora byla oprávněna při objevení zpronevěry ihned naříditi obdobnou obstavku všeho jmění notářova, jaká nastane při prohlášení konkursu.

Další debaty zúčastnili se ještě Dr. Čulík, Dr. Janatka, Dr. Žejglic, Dr. Fiala a j., jejich projevy se však povětšinou kryly s obsahem připomínek a návrhů již výše zmíněnými.

Delegáti komor si stěžovali též nejen na nerespektování obzavovacích návrhů, nýbrž i na to, že jmenování se uskutečňují teprve po nebývalých průtahcích: na př. místo po Dr. Pelcovi v Mor. Ostravě jest uprázdněno již 2½ roku! Těmito průtahy trní ovšem nejen místa sama, nýbrž i jejich občanstvo.

Schůze byla ukončena srdečným doslovem pres. Dr. Čulíka, jenž vzpomenu na těžké chvíle, které funkcionáři stavu po zpronevěře Patschově a nepřátelské kampani ze známých stran proti našemu stavu v denním tisku rozvířené prožívali, appelloval na solidaritu celého stavu a projevil naději, že i u nás bude notářství upraveno tak, aby se mohlo důstojně postaviti po bok řádně vybavenému notářství států jiných.

Dr. F. J.

Schůze odboru »Praha« Spolku notářů československých konala se dne 23. února 1935 v restauraci U Bumbříčků v Praze; zahájil ji místopředseda p. notář Josef Křen, který uvítal přítomné, omluvil nemocnělého předsedu, p. notáře Dra Václava Černého z Říčan, a věnoval vřelou a proctěnou vzpomínku nezapomenutelnému bývalému předsedovi Spolku notářů čl. a vicepresidentu pražské notářské komory, p. notáři Dru Václavu Svobodovi, jehož památku uctili přítomní povstáním.

Po té ujal se slova kandidát notářství, Dr. Alois Žofka, aby promluvil na thema »O zástavním právu smluvním k věcem movitým«. Ve své obsáhlé a neobyčejně svědomitě propracované přednášce probral důkladně celou látku, nastínil problémy, které tato instituce v sobě chová se zřetel'em na ochranu zástavního věřitele, zástavce a třetích osob, zejména problém dnes nejvýše aktuální, jak uvést i v soulad rozpor mezi ochranou zástavce ponecháním zástavy k udržení výdělkových možností a ochranou věřitele i třetích osob před opětovným zastavením neb znehodnocením zástavy. Rečník vylíčil vzory posit. práva, zejména stanovisko pruského Landrechtu, ukázal na příliš stručné řešení v občan. zákoníku, probral důkladně obsáhlou literaturu o věci a srovnal naše právo se vzory cizími. Na konec citoval četnu judikaturu, která — zejména popřevratová — je pro praxi nejdůležitější.

Po ukončení přednášky poděkoval pan předsedající řečníku a vyzval k debatě, již se účastnili p. notáři Jan Vaníček, Zde

Testament přírodního
lékaře
v rukou nemocného
znamená zdraví. Za Kč15
zasílá Nakladatel životní moudrosti
Č. Budějovice III.-839. (Zak. chr.)

něk Lenner a Dr. Rudolf Franzl a kand. notářství Dr. Možuta, Dr. Frant. Janatka a Václav Macas, a která se zabývala hlavně třetím způsobem smluvního zastavení movitostí, odevzdáním symbolickým, a jak se má notář v praxi v takových případech zachováti, za citace případů z vlastní praxe.

Na všeobecnou žádost přislíbil řečník, že uveřejní podstatnou část přednášky, z níž zejména partie z judikatury nejvíce zajímaly, v Českém Právu.

Přítomná jednatelka, Dr. Anička Kozáková, uvedla na přetřes dvě zajímavé otázky právnické.

První, kterou v podání na spolek nadhodil p. notář Jan Řebík z Klatov, jež uvádí případ, kdy odmítl solenisaci soukromé listiny o tržové smlouvě mezi manžely pro obcházení § 1 b) zákona č. 76/1871, upozorňuje na protizákonná rozhodnutí a platnému právu se přičítá formuláři v právnických příručkách a navrhuje, aby otázka byla předmětem řešení ve Společku k docílení jednotného stanoviska v praxi. Po krátké debatě byla věc přidělena Dr. Otakaru Hannovi k prostudování a případnému uveřejnění článku v Českém Právu.

Druhý je osobní případ Dr. A. Kozákové, notářský úkon substituta ve věci zastoupeného notáře. Dr. Kozáková chtěla vyvolati zásadní rozhodnutí N. S., které však nad veškeru očekávání dopadlo v neprospěch přípustnosti takového jednání. Uvedené rozhodnutí a jeho důvody staly se předmětem zajímavé odmítavé kritiky i z povolaných míst university. Celý případ uvoluje se sl. jednatelka uveřejnit v Českém Právu.

Na to ujal se slova Dr. Frant. Janatka a za všeobecné pozornosti žel malého auditoria probral obsah přepracované osnovy zákona o zárukách a depositech veřejných notářů. Jeho referát a debata po něm se rozvinuvší, již se zúčastnili všichni přítomní, protáhly se až do 11. hod. noční. Materiální obsah zde neuvádíme, poněvadž věc tato je zebrubně probrána v zápisu o plenární schůzi notářů z 3. t. m. Dr. O. H.

Česká Advokacie přinesla ve svém 9/10. čísle článek »Aféra notáře Dra Hugo Patsche«, v němž pisatel, Dr. E. L., vychází ze zkráceného projevu pres. Dra Čulíka, uveřejněného krátce po propuknutí této aféry v některých denních listech, a dochází k závěru, že by bylo nejlépe, aby notářům bylo odňato jak soudní komisařství, tak i přijímání depositů, a aby sepisování listin bylo vyhraženo v prvé řadě advokátům, protože advokát má prý nejenom dokonce vyšší theoretickou znalost zákonných ustanovení, nýbrž má nad to ještě praktickou znalost toho, jak se listiny osvědčily, čerpanou ze sporů, v nichž zastupuje.

Nepochybujeme, že článek ten neodpovídá přesvědčení většiny advokátů, o čemž jsme se též sami přesvědčili rozhovorem s některými vynikajícími příslušníky stavu.

Přes to máme za vhodno připomenouti panu pisateli, že zpronevěry nejsou specifickým úkazem notářství, nýbrž všeobecné demoralisace, která po válce neušetřila žádného stavu od nehodných jednotlivců. Defraudanty ze stavu advokátního nehceme jmenovati, je jich daleko více a pan pisatel je jistě dobře zná. Rozdíl je zde pouze ten, že ze zpronevěr notářů dosud žádnému klientu nevznikla škoda, poněvadž stav notářský se vždy sám postaral o její úhradu — u advokátů se však o takovou úhradu nepostaral nikdo.

Nevyvozuje ovšem z toho hned požadavek, aby byl advokátům odňat příjmus jejich agendy, ani aby jim byly nadiktovány záruční fondy a kolektivní úhrada škody, a měl by proto i pan pisatel ve svém konkurenčním boji býti poněkud umírněnější.

Dr. F. J.

Raxitko za Kč 12,-
pro celý život
s Vaší firmou Vám vyrobí
Bohdan Veber, Č. Budějovice.

Č. j. 92 n. k.

Notářské místo ve Chvalšínách.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž k znovuobsazení místa notářského ve Chvalšínách. Uprázdněného vzdáním se notáře Josefa Göschky notářství, současně též místa, které by se uprázdnilo v obvodu komorním, přeložením notáře do Chvalšín.

Žádosti opatřené doklady ve smyslu výnosu bývalého min. sprav. čís. 9172 z roku 1887 budtež předloženy

do 20. dubna 1935

předepsaným způsobem podepsané notářské komoře.

Notářská komora v Č. Budějovicích,
dne 19. března 1935.

Kandidát notářství

Němec, dobře česky slovem a písmem, 2½ l. spor. a nespor. pr., hledá místo v českém notářství, aby se zdokonalil v českém jazyku. Plat vedlejší. Dotazy: Dr. Rudolf Schwarz, kand. not., Přimda u Tachova.

JUDr. — kandidátka notářství

s 6½letou praxí, schopná substituce, přijala by místo nejraději v Praze. Pod zn.: »Třeba hned« do adm. t. l.

Konciipient

s 1roční soudní praxí, znalý dokonale němčiny, hledá při mírných nárocích místo. Zn.: »Kdekoliv i na Moravě« do adm. t. l.

PAPÍR PITŠ PRAHA JEN JUNGMANNOVA 14

dodává veškeré potřeby pro notářské, advokátní a soudní kanceláře. — Papíry kancelářské, konceptní, dokumentní, dopisové, obálky, viněty, papírky a oplatky na suché pečetě, razítka, pečetička, nitě k šití aktů atd. — **Veškeré tiskopisy** v řeči české i německé na skladě. — Kolekce vzorů zdarma obratem.

Depositní knihy na skladě.

TELEFON 23815.

TELEFON 23815.